

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 854

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 octombrie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
51.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2	
52.	— Hotărâre privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 421 din 4 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (3) și (4) și ale art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	3–6		
Decizia nr. 435 din 4 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	7–8		
Decizia nr. 459 din 11 iulie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	9–11		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
20.	— Ordin al directorului Serviciului de Protecție și Pază privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul de Protecție și Pază	12	
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL			
21.	— Ordin al directorului Serviciului de Protecție și Pază privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor maștri militari și subofițeri din Serviciul de Protecție și Pază		12
482.	— Ordin al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală privind abrogarea Ordinului directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 56/2019 pentru aprobarea Procedurii privind atestarea laboratoarelor de metrologie pentru efectuarea activităților de etalonări		13
2.337.	— Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea notelor verbale reprezentând schimbul de instrumente dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului în vederea corectării erorilor materiale în varianta în limba română și varianta în limba spaniolă ale textului Aranjamentului administrativ pentru aplicarea Acordului de securitate socială dintre România și Republica Orientală a Uruguayului, semnat la Montevideo la data de 13 septembrie 2017.....		13–14
2.338.	— Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale		14
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL			
4/H.	— Hotărâre privind interpretarea prevederilor art. 34 alin. (1) teza a II-a coroborate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României		15
		★	
	Rectificări		15

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din

24 septembrie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Teacă Alexandru, aparținând Grupului parlamentar al PMP, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru muncă și protecție socială.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 octombrie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 22 octombrie 2019.
Nr. 51.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 41, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4) Un deputat face parte, în mod obligatoriu, dintr-o singură comisie permanentă, cu excepția membrilor Comisiei pentru regulament, Comisiei de validare, Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, Comisiei pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați, Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării, Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții și ai Comisiei pentru afaceri europene, care pot face parte și din altă comisie permanentă. Pe durata mandatului, membrii Biroului permanent al Camerei Deputaților pot opta pentru una dintre comisiile permanente și pentru una dintre comisiile stabilite ca excepții în prezentul alineat. Deputații pot face parte și din comisii comune cu Senatul.”

2. **La articolul 46, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 46. — (1) În prima lor ședință convocată de Biroul permanent al Camerei Deputaților, comisiile permanente își aleg birourile, compuse din câte un președinte, 3—4 vicepreședinți și 2—3 secretari, cu excepția Comisiei pentru regulament, al cărei birou este compus din președinte, un vicepreședinte și un

secretar. Funcțiile din biroul Comisiei pentru regulament sunt ocupate în ordinea mărimii grupurilor parlamentare.”

3. **La articolul 46, alineatul (8¹) se abrogă.**

4. **La articolul 243 alineatul (1), litera g) se abrogă.**

5. **La articolul 243, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) se aplică de către președintele de ședință, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) de către Biroul permanent al Camerei Deputaților la propunerea Comisiei juridice, de disciplină și imunități. Sancțiunile aplicate se afișează în mod vizibil pe site-ul Camerei Deputaților pe întreaga durată a legislaturii.”

6. **La articolul 248, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 248. — (1) În cazul unor abateri grave, săvârșite de deputat în mod repetat, sau al unor abateri deosebit de grave, Biroul permanent al Camerei Deputaților poate aplica una dintre sancțiunile prevăzute la art. 243 alin. (1) lit. e) și f) pe baza raportului întocmit de Comisia juridică, de disciplină și imunități.”

Art. II. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei hotărâri, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din data de 22 octombrie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 22 octombrie 2019.
Nr. 52.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 421**

din 4 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (3) și (4) și ale art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) și (4) și ale art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Nicoleta Dumitru și Neluța Tudorache în Dosarul nr. 5.645/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 549D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.828D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluși prevederi de lege, excepție ridicată de aceleași autoare în Dosarul nr. 5.182/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată, de asemenea, lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 1.828D/2017 la Dosarul nr. 549D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate în motivarea excepției, având în vedere că, pe parcursul exercitării mandatului, inspectorii judiciari sunt suspendați din funcția de judecător sau de procuror deținută la instanțe sau parchete, exercitând atribuții specifice, deosebite de cele vizând realizarea actului de justiție, în mod independent și imparțial, conform art. 71 și 72 din Legea nr. 317/2004, atribuții prevăzute în mod expres de legiuitor în conținutul art. 74 din același act normativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 20 ianuarie 2017 și 20 aprilie 2017, pronunțate în dosarele nr. 5.645/2/2016 și nr. 5.182/2/2016,

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) și (4) și ale art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Nicoleta Dumitru și Neluța Tudorache în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de anulare a rezoluțiilor de clasare emise de Inspekția Judiciară în cadrul unei proceduri de cercetare disciplinară.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 47 alin. (3) și (4) din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale în măsura în care funcția de inspector-șef este ocupată de un inspector judiciar care nu are calitatea de judecător. Niciun act de procedură ce poate afecta cariera ori statutul unui judecător nu poate proveni decât de la un egal al său, adică de la un judecător independent și inamovibil, iar nu de la o persoană care nu se bucură de acest statut, așa cum este procurorul. Autoarele excepției arată că Legea fundamentală reglementează în mod deosebit statutul judecătorilor și al procurorilor și stabilește atribuții profesionale diferite în exercitarea cărora numai procurorul este supus unui control ierarhic, judecătorul fiind cel care verifică legalitatea actelor acestuia întocmite în cadrul activității judiciare. Ca atare, procedura confirmării reglementată de art. 47 alin. (3) și (4) din Legea nr. 317/2004 ca o condiție legală de validitate a actelor și a rezoluțiilor întocmite de inspectorii judiciari în materia disciplinară este neconstituțională în măsura în care funcția de inspector-șef este ocupată de un inspector judiciar care nu are calitatea de judecător.

9. În ceea ce privește dispozițiile art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004, se consideră că sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că inspectorul-șef adjunct, atunci când funcția este ocupată de un inspector judiciar care are calitatea de procuror, exercită și atribuțiile inspectorului-șef în materie disciplinară, respectiv cele prevăzute de art. 47 alin. (3) și (4) din lege, în situația în care este înlocuitorul de drept al inspectorului-șef sau aceste atribuții îi sunt delegate de inspectorul-șef. În privința atribuțiilor inspectorului-șef adjunct, autoarele excepției subliniază că, potrivit art. 69 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, sunt limitate la ajutorul pe care acesta îl dă inspectorului-șef în activitatea de verificare și avizare a actelor și rezoluțiilor inspectorilor judiciari. Aceste dispoziții se coroborează cu cele ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.027/2012 pentru aprobarea Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspekție de către Inspekția Judiciară, care reglementează activitatea de verificare și avizare a rezoluțiilor de clasare ale inspectorilor judiciari, fiind exclusă atribuția privind confirmarea soluțiilor de admitere a sesizării, corelativ cu sesizarea instanței în materie disciplinară, și cea de respingere a sesizării, care sunt stabilite în competența exclusivă a inspectorului-șef, conform art. 47 alin. (3) din Legea

nr. 317/2004. Rezultă că inspectorul-șef adjunct nu are competență privind confirmarea sau infirmarea actelor și a rezoluțiilor întocmite de inspectorii judiciari în cadrul procedurii de cercetare disciplinară, competența acestuia fiind limitată atunci când este vorba despre procedura de confirmare sau infirmare a rezoluțiilor de admitere sau respingere a sesizărilor adresate Inspecției Judiciare în condițiile prevăzute de art. 45 alin. (1) sau alin. (2) din Legea nr. 317/2004. Așadar, art. 69 alin. (4) lit. b) din lege stabilește o competență limitată a inspectorului-șef adjunct în materia cercetării disciplinare a unui magistrat, aceste norme fiind speciale, caz în care apare problema modului de interpretare și aplicare a art. 69 alin. (4) lit. e) din lege, potrivit cărora inspectorul-șef adjunct este înlocuitorul de drept al inspectorului-șef atunci când acesta este în imposibilitate să își exercite atribuțiile prevăzute de art. 47 alin. (3) și alin. (4) din lege. Consideră că aceste dispoziții sunt neconstituționale în măsura în care inspectorul-șef adjunct este un inspector judiciar care ocupă funcția de procuror.

10. Totodată, consideră că dispozițiile art. 69 alin. (4) lit. e) și lit. f) din lege sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate și aplicate și în materia cercetării disciplinare, în condițiile în care legiuitorul a înțeles să limiteze competența inspectorului-șef adjunct doar la ajutorul pe care, potrivit lit. b) a aceluiași articol, îl poate da inspectorului-șef în activitatea de verificare și avizare a actelor și a rezoluțiilor inspectorilor judiciari atunci când soluția este cea de clasare a sesizărilor, conform art. 18 alin. (3) din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.027/2012.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Inspecția Judiciară este parte a Consiliului Superior al Magistraturii, iar activitatea acesteia se integrează activității Consiliului, în calitatea sa de garant al independenței justiției. Chiar dacă recrutarea inspectorilor judiciari se realizează din rândul judecătorilor și procurorilor, prevederile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 stabilesc fără echivoc că, pe durata exercitării mandatului de inspector-șef, inspector-șef adjunct și inspector judiciar, judecătorii și procurorii sunt suspenși de drept din funcțiile pe care le ocupă la instanțe și parchete, fiind numiți într-o funcție nouă, distinctă, cea de inspector judiciar. Prevederile legale menționate trebuie corelate cu dispozițiile art. 65 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 care consacră independența operațională a Inspecției Judiciare, aceasta îndeplinind, prin inspectorii judiciari numiți în condițiile legii, atribuții de analiză, verificare și control în domeniile specifice de activitate. Așadar, organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare, astfel cum sunt reglementate de lege, sunt menite să asigure exercitarea cu obiectivitate a atribuțiilor recunoscute inspectorilor judiciari, permițând Consiliului Superior al Magistraturii să decidă cu privire la cariera judecătorilor și procurorilor, competența decizională în soluționarea unor astfel de situații revenind în toate cazurile acestuia, constituit în plen sau în secții.

14. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În sprijinul acestei opinii, precizează că, potrivit rolului și atribuțiilor conferite de art. 133 și art. 134 din Constituție, dar și din perspectiva modalității în care se iau hotărârile, atât în plen, cât și în secții, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ colectiv, cu membri aleși

pe durata unui singur mandat, având o serie de drepturi și îndatoriri stabilite atât prin Constituție, cât și prin legea organică. Îndeplinirea tuturor atribuțiilor prevăzute de cap. IV din Legea nr. 317/2004 presupune întrunirea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii sau a secțiilor acestuia, iar nu o activitate individuală a membrilor Consiliului. Ca atare, având în vedere natura sa de organ colectiv, precum și componența stabilită prin prevederile art. 133 din Legea fundamentală, apreciază că nu se poate reține încălcarea prevederilor art. 124 și ale art. 125 din Constituție, care consacră independența și inamovibilitatea judecătorilor, aceste dispoziții referindu-se la activitatea de îndeplinire a justiției.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 47 alin. (3) și (4) și ale art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, care, la data ridicării excepției, anterior modificării acestora prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018, aveau următorul conținut normativ:

— Art. 47 alin. (3) și (4): „(3) *Rezoluția inspectorului judiciar este supusă confirmării inspectorului-șef. Inspectorul-șef poate dispune completarea cercetării disciplinare de către inspectorul judiciar. Completarea se efectuează de către inspectorul judiciar în termen de cel mult 30 de zile de la data când a fost dispusă de către inspectorul-șef.*

(4) *Rezoluția inspectorului judiciar poate fi infirmată de inspectorul-șef, în scris și motivat, acesta putând dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, una din soluțiile prevăzute la alin. (1) lit. a) sau c).”;*

— Art. 69 alin. (4) lit. e) și f): „(4) *Inspectorul-șef adjunct îndeplinește următoarele atribuții: (...)*

e) este înlocuitorul de drept al inspectorului-șef;

f) exercită orice alte atribuții delegate de inspectorul-șef.”

18. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 124 alin. (3) și art. 125 alin. (1) care consacră independența, respectiv inamovibilitatea judecătorilor.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în esență, autoarele acesteia critică faptul că inspectorului-șef al Inspecției Judiciare îi este atribuită competența de a confirma sau infirma rezoluțiile emise de inspectorii judiciari în cadrul procedurii cercetării disciplinare cu privire la judecători, în ipoteza în care acesta provine din rândul procurorilor, iar nu al judecătorilor. Aceleași critici sunt formulate și cu privire la inspectorul-șef adjunct, în situația în care, potrivit art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004, acesta îl înlocuiește pe inspectorul-șef. Se susține că niciun act de procedură ce poate afecta cariera ori statutul unui judecător nu poate proveni decât de la un alt judecător, care se bucură de independență și beneficiază de inamovibilitate, iar nu de la un procuror, care are un statut diferit.

20. Analizând documentele aflate la dosarul cauzei, Curtea observă că, în ambele procese în cursul soluționării cărora a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, rezoluția de clasare a cercetării disciplinare declanșate împotriva autoarelor excepției în calitatea lor de judecători, contestată de acestea, a fost supusă confirmării inspectorului-șef adjunct al Inspecției Judiciare — care are calitatea de procuror — ca urmare a faptului că inspectorul-șef s-a abținut în cauză. Față de această constatare rezultă că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (3) și (4) din Legea nr. 317/2004 este inadmisibilă, întrucât textele de lege ce formează obiectul acesteia vizează atribuții ale inspectorului-șef al Inspecției Judiciare, iar nu ale inspectorului-șef adjunct, astfel că nu are incidență în soluționarea litigiului, neîntrunind condiția legăturii cu cauza prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

21. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate formulate cu referire la dispozițiile art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004 care stabilesc că inspectorul-șef adjunct este înlocuitorul de drept al inspectorului-șef, esențiale pentru înțelegerea statutului inspectorilor judiciari sunt prevederile art. 71 alin. (1) din aceeași lege, potrivit cărora, pe durata exercitării mandatului de inspector-șef, inspector-șef adjunct și inspector judiciar, judecătorii și procurorii sunt suspendați de drept din funcțiile pe care le ocupă la instanțe și parchete. Așadar, toate atribuțiile specifice funcției de judecător sau procuror sunt temporar sistate, persoana care obține un mandat de inspector judiciar desprinzându-se complet de tot ceea ce caracterizează exercițiul acestor funcții. Funcția de inspector judiciar îi conferă acestuia competențe proprii, stabilite prin Legea nr. 317/2004, caracteristice unui domeniu distinct de cel judiciar, în care activează judecătorii și procurorii. De aceea, este irelevant dacă inspectorul judiciar a exercitat anterior funcția de judecător sau de procuror, întrucât, în noua calitate, deținută cu titlu provizoriu, pe parcursul unui mandat limitat în timp, dobândește un statut juridic diferit de cel al funcției de bază, statut care nu mai conservă caracteristicile acestei funcții din al cărei exercițiu a fost suspendat de drept în momentul debutului mandatului de inspector judiciar.

22. Din considerente de eficiență practică, prevederile normative subsecvente, care detaliază și explicitează dispozițiile referitoare la Inspecția Judiciară, au configurat o specializare funcțională, precizând că în componența celor două direcții din cadrul Inspecției Judiciare, corespunzătoare judecătorilor, respectiv procurorilor, vor intra inspectori judiciari proveniți, după caz, din rândul judecătorilor, respectiv al procurorilor. Astfel, prin art. 16 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin Ordinul inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 24/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 9 octombrie 2012, s-a stabilit că *„În cadrul Direcției de inspecție judiciară pentru judecători funcționează inspectorii judiciari care au fost selectați dintre judecători”*, în condițiile în care, potrivit art. 15 din același act normativ, *„Direcția de inspecție judiciară pentru judecători are atribuții de analiză, verificare și control în domeniile specifice de activitate a instanțelor, precum și cu privire la activitatea profesională și conduita judecătorilor (...)”*. Totodată, art. 20 din același regulament prevede că *„Direcția de inspecție judiciară pentru procurori are atribuții de analiză, verificare și control în domeniile specifice de activitate a parchetelor, precum și cu privire la activitatea profesională și conduita procurorilor (...)”*, iar, în conformitate cu art. 21 alin. (1) din același regulament, *„În cadrul Direcției de inspecție judiciară pentru procurori funcționează inspectorii judiciari selectați dintre procurori”*.

23. Această specializare funcțională decurge firesc din preexistența unei experiențe profesionale anterioare a inspectorilor judiciari în activitatea de judecător sau, după caz, de procuror, utilă și benefică desfășurării noii activități. Așadar, această modalitate de constituire a celor două direcții din cadrul Inspecției Judiciare își găsește o justificare pragmatică, pe deplin rațională, izvorâtă din nevoia cunoașterii cât mai corecte, complete și riguroase a competențelor, drepturilor și obligațiilor fiecăreia dintre cele două categorii de magistrați, care se realizează într-o măsură mult mai înaltă și cu un grad sporit de eficacitate în ipoteza în care experiența profesională personală este chiar în funcția corespunzătoare, de judecător sau procuror, după caz.

24. În acest context prezintă relevanță Decizia nr. 304 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 15 octombrie 2018 (paragrafele 46 și 47), prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la dispozițiile art. 65 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, conform cărora Inspecția Judiciară acționează potrivit principiului independenței operaționale, îndeplinind, prin inspectori judiciari numiți în condițiile legii, atribuții de analiză, verificare și control în domeniile specifice de activitate. Excepția de neconstituționalitate a fost analizată prin prisma unor susțineri similare celor formulate în prezenta cauză, în sensul că textul de lege menționat ar fi neconstituțional în măsura în care se interpretează că un inspector judiciar (inclusiv cu funcții de conducere) care este procuror poate să efectueze un act într-o procedură disciplinară, deontologică, de verificare a bunei reputații, de verificare a respectării independenței și prestigiului profesional sau de orice altă natură privind un judecător. Curtea a observat, prin decizia menționată, că aceste critici sunt infirmate de realitatea normativă existentă, prin care s-a dat expresie relației logice implicate de textul criticat, în sensul că activitățile specifice Inspecției Judiciare vor fi realizate departajat pentru fiecare dintre cele două tipuri de magistrați, respectiv judecătorii și procurorii, de către inspectori judiciari provenind din același tip de categorie profesională cu persoana asupra căreia poartă exercitarea competențelor Inspecției Judiciare, după caz.

25. Față de cele prezentate, Curtea constată că invocarea în cauza de față a prevederilor art. 124 alin. (3) și ale art. 125 alin. (1) din Legea fundamentală, care consacră independența și inamovibilitatea judecătorilor, este lipsită de fundament juridic, de vreme ce aceste atribute sunt specifice activității de judecată. Inspecția Judiciară nu interferează în competențele atribuite de lege judecătorilor, ci efectuează verificări cu privire la posibila săvârșire de către judecători și procurori a unor abateri disciplinare [art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004], efectuează cercetarea disciplinară în cazul în care, prin rezoluție, constată că există indicii cu privire la săvârșirea unei abateri [art. 45 alin. (5)], exercită acțiunea disciplinară prin sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii [art. 47 alin. (1) lit. a)]. Independența judecătorilor presupune libertatea acestora de a soluționa litigiile care sunt de competența lor în lipsa oricăror presiuni sau influențe exterioare, în condiții de deplină imparțialitate și obiectivitate, legea instituind o serie de garanții care să asigure evitarea oricăror presiuni care să denatureze corectitudinea și echitatea actului judiciar. Inamovibilitatea — în virtutea căreia judecătorii pot fi mutați prin transfer, delegare, detașare sau promovare numai cu acordul lor și pot fi suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de lege — reprezintă una dintre cele mai puternice asemenea garanții. Independența judecătorului nu poate conferi însă judecătorului impunitate absolută. Dimpotrivă, judecătorii

trebuie să respecte cu strictețe legea, inclusiv normele a căror nesocotire este calificată, potrivit legii, ca abatere disciplinară.

26. În același sens, cu privire la problematica independenței judecătorilor, Curtea a constatat, în jurisprudența sa, reprezentată de Decizia nr. 2 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012, că legiuitorul constituant a consacrat-o prin art. 124 alin. (3) pentru a-l apăra pe judecător de influența autorităților politice și, în special, a puterii executive. Curtea a apreciat că această garanție nu poate fi însă interpretată ca fiind de natură să determine lipsa responsabilității judecătorului. Legea fundamentală nu conferă numai prerogative care se circumscriu conceptului de „independență”, ci stabilește și limite pentru exercitarea acestora — care, în acest caz, se circumscriu sintagmei „se supun numai legii”, din cuprinsul textului constituțional menționat. Curtea a arătat că instituționalizarea unor forme de răspundere a judecătorilor dă expresie acestor limite, în concordanță cu exigențele principiului separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție. Una dintre formele răspunderii juridice, personale și directe a judecătorului este răspunderea disciplinară, care derivă din obligația de fidelitate a acestuia față de rolul și funcția sa, precum și din exigența pe care trebuie să o dovedească în îndeplinirea obligațiilor față de justițiabili și față de stat. Totodată, Curtea a apreciat că principiul constituțional al independenței judecătorilor implică, în mod necesar, un alt principiu, cel al responsabilității. Așadar, independența judecătorului nu constituie și nu poate fi interpretată ca o putere discreționară a acestuia sau o piedică în calea angajării răspunderii sale în condițiile legii, indiferent că este vorba despre răspundere penală, civilă sau disciplinară.

27. Sintetizând argumentele mai sus dezvoltate, Curtea conchide că nu se poate reține critica de neconstituționalitate formulată, întrucât, pe de o parte, independența și inamovibilitatea judecătorilor sunt atribute ce caracterizează strict

activitatea jurisdicțională desfășurată de aceștia, pe când ipoteza avută în vedere de autoarele excepției vizează o procedură administrativă în care aceștia sunt subiecții cercetării disciplinare, iar, pe de altă parte, inspectorul-șef și inspectorul-șef adjunct al Inspecției Judiciare au, în exercițiul acestor funcții, un statut distinct de cel al judecătorilor și al procurorilor, fiind, așadar, irelevant dacă aceștia provin din rândul judecătorilor sau al procurorilor, pentru argumente mai sus expuse, care se referă generic la toți inspectorii judiciari, indiferent dacă au sau nu funcții de conducere.

28. Totodată, Curtea observă în acest context că, prin art. 1 pct. 70 din Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018, art. 65 alin. (2) din Legea nr. 317/2018, referitor la conducerea Inspecției Judiciare, a fost modificat, precizându-se că „*Inspeția Judiciară este condusă de un inspector-șef — judecător numit prin concurs organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, ajutat de un inspector-șef adjunct — procuror, desemnat de inspectorul-șef*”. Această clarificare nu face altceva decât să dea expresie opțiunii legiuitorului de a realiza un echilibru în cadrul conducerii Inspecției Judiciare, fără să fie de natură să schimbe statutul inspectorilor judiciari, ce caracterizează inclusiv inspectorul-șef și inspectorul-șef adjunct, așa cum a fost el descris în cele precedente.

29. În ceea ce privește susținerile autoarelor excepției în sensul că inspectorul-șef adjunct nu are competență privind confirmarea sau infirmarea actelor și rezoluțiilor întocmite de inspectorii judiciari în cadrul procedurii de cercetare disciplinară, Curtea constată că nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci constituie probleme de interpretare și aplicare a legii, referitor la care se pronunță judecătorul cauzei, care, în analiza legalității actului contestat, apreciază inclusiv dacă acesta a fost emis de autoritatea competentă potrivit legii.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (3) și (4) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Nicoleta Dumitru și Neluța Tudorache în dosarele nr. 5.645/2016 și 5.182/2016 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în aceleași dosare ale aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 69 alin. (4) lit. e) și f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 435

din 4 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (1)—(3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gabriela Cătălina Corbu în Dosarul nr. 7.818/302/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 884D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.818/302/2017, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gabriela Cătălina Corbu cu prilejul soluționării apelului împotriva unei sentințe civile, pronunțată într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt neconstituționale, deoarece sunt deficitare sub aspectul clarității, calității și previzibilității legii și permit interpretări de natură să încalce prezumția de nevinovăție. În acest sens arată că domeniul contravențional este asimilat domeniului penal, în care sarcina probei incumbă agentului constator. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acuzația contravențională este asimilată acuzației penale, caz în care sarcina probei aparține organelor statului. Deși Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se opune, în principiu, prezumțiilor de fapt, aceasta nu poate merge până acolo încât să impună contravenientului obligația de a-și dovedi nevinovăția.

6. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile din Constituție invocate. Persoana contravenientă nemulțumită de sancțiunea aplicată prin procesul-verbal, indiferent dacă procesul-verbal de contravenție a fost încheiat în prezența sau în lipsa sa, are deschisă calea plângerii la instanța de judecată, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și având posibilitatea de a formula apărările pe care le consideră necesare. Instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție. Revine instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, așadar atât probele propuse de către persoana care formulează plângerea, cât și probele propuse de către intimata care a încheiat procesul-verbal contestat, acestea putând fi obținute și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „(1) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac direct de către polițistul rutier, iar în punctele de trecere a frontierei de stat a României, de către polițiștii de frontieră.*

(2) *Constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal se poate încheia și în lipsa contravenientului, după stabilirea identității conducătorului de vehicul, menționându-se aceasta în procesul-verbal, fără a fi necesară confirmarea faptelor de către martori.”*

11. În opinia autoarei excepției, prevederile art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens, pot fi menționate, cu titlu de exemplu: Decizia nr. 796 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iulie 2008, Decizia nr. 413 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 15 aprilie 2009, Decizia nr. 32 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 5 februarie 2010, Decizia nr. 606 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, Decizia nr. 27 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 14 februarie 2011, Decizia nr. 1.086 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 8 septembrie 2011, și Decizia nr. 84 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 14 martie 2012.

13. Astfel, Curtea a constatat, în esență, că este neîntemeiată susținerea privitoare la nerespectarea prezumției de nevinovăție cu prilejul întocmirii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice, întrucât acesta nu reprezintă un act prin care se pronunță un verdict definitiv de vinovăție și prin care se stabilește răspunderea juridică a contravenientului, ci un act administrativ de constatare, ale cărui efecte pot fi înlăturate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, respectiv de art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care se completează în mod corespunzător cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Astfel, măsurile dispuse de reprezentanții poliției rutiere sunt supuse controlului instanțelor de judecată, prin posibilitatea persoanei contraveniente de a formula plângere

împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

14. Curtea a mai reținut că, deși procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, atunci când este formulată plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, așadar și de a examina probele care stau la baza aplicării sancțiunii contravenționale, obținute cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic. În acest sens, art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 stabilește că „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării*”. Așadar, instanțele judecătorești trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Distinct de acestea, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta privind exigențele de claritate și previzibilitate a legii, Curtea constată că, interpretate în ansamblul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prevederile legale supuse controlului de constituționalitate au un conținut normativ clar și predictibil și oferă suficiente repere pentru ca destinatarul acestora — în cazul de față, conducătorul vehiculului — să înțeleagă sensul lor și să își adapteze în mod corespunzător conduita.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriela Cătălina Corbu în Dosarul nr. 7.818/302/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 109 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 459

din 11 iulie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Armin Marian Gherman în Dosarul nr. 36.462/3/2013* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.671D/2017.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, Armin Marian Gherman, și, pentru partea Gabriel Oprea — viceprim-ministru și ministru al afacerilor interne, domnul avocat Dan Lupașcu, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Dan Lupașcu, care ridică o chestiune prealabilă deschiderii dezbaterilor pe fond. Astfel, acesta arată că partea Gabriel Oprea nu este citată în calitate de persoană fizică, ci în calitate de reprezentant al Ministerului Afacerilor Interne și de viceprim-ministru. Arată că, în anul 2013, când a fost formulată acțiunea, a fost chemat în judecată ministrul afacerilor interne. La data pronunțării hotărârii instanței de fond, respectiv în anul 2014, partea Gabriel Oprea ocupa funcția de ministru și a atacat cu recurs hotărârea pronunțată în cauză. Curtea Constituțională a fost sesizată în baza încheierii Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal din anul 2017. Ca atare, în opinia sa, în mod eronat, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a considerat că prevalează calitatea de persoană fizică a domnului Gabriel Oprea, care încă din anul 2015 nu mai avea nici calitatea de ministru al afacerilor interne și nici de viceprim-ministru. Prin urmare, la data sesizării instanței de contencios constituțional, în anul 2017, nu mai erau în discuție aceste funcții ale părții Gabriel Oprea. În aceste condiții, în baza dispozițiilor art. 36 și ale art. 255 și următoarele din Codul de procedură civilă, avocatul invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a părții Gabriel Oprea.

4. Având cuvântul autorul excepției afirmă că achiesează motivelor expuse de către reprezentantul părții Gabriel Oprea și apreciază că, nemaivând calitatea de ministru al afacerilor interne, Gabriel Oprea nu poate fi parte în prezenta cauză.

5. Reprezentantul Ministerului Public arată că instanța de contencios constituțional a fost investită, prin încheierea de sesizare, în mod corect, atât cu obiectul excepției de neconstituționalitate, cât și cu părțile care urmează a fi citate în cauză.

6. Curtea, deliberând, unește excepția lipsei calității procesuale pasive a părții Gabriel Oprea, invocată prin reprezentant, cu fondul cauzei.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, reiterând, pe larg, motivele formulate în fața instanței de judecată și aflate la dosarul cauzei. Astfel, susține, în esență, că dispozițiile art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale, întrucât contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la previzibilitatea legii și securitatea raporturilor juridice. Arată că, în speță, a fost dedusă judecării anularea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 600/2005, nepublicat în Monitorul Oficial al României și necomunicat autorului excepției, care a luat cunoștință de existența acestuia când i s-a comunicat actul prin care i s-a aplicat o sancțiune disciplinară. Autorul excepției afirmă că judecătorul care soluționează fondul cauzei aplică dispozițiile de lege criticate indiferent dacă la intrarea în vigoare a actului administrativ normativ au fost respectate sau încălcate prevederile art. 78 din Constituție și ale art. 11 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Or, actul administrativ normativ nepublicat nu este opozabil. În acest context, menționează Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014 și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 23 septembrie 1998, pronunțată în Cauza *Petra împotriva României*.

8. Reprezentantul părții Gabriel Oprea solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, arătând că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, iar autorul excepției nu face nicio referire la alin. (11) care vizează actele administrative normative. Or, Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 600/2005, a cărui anulare se cere, este un act administrativ normativ. Chiar dacă instanța de trimitere apreciază că dispozițiile de lege criticate au legătură cu soluționarea cauzei, solicită respingerea excepției, ca inadmisibilă. Însă, în cazul în care Curtea va constata admisibilitatea excepției, solicită respingerea acesteia, ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât din motivare nu rezultă

niciun argument care să conducă la această concluzie. Referitor la invocarea art. 31 din Constituție, se arată că aceste prevederi nu au nicio legătură cu prezenta cauză. Cu privire la invocarea art. 21 din Constituție, arată că instanța de contencios constituțional are o bogată jurisprudență în sensul că art. 7 din Legea nr. 554/2004 nu încalcă accesul liber la justiție, în acest sens fiind Decizia nr. 1224 din 20 septembrie 2011 și Decizia nr. 834 din 14 decembrie 2017, și, întrucât nu au intervenit elemente noi, solicită menținerea jurisprudenței. În final, susține că art. 52 din Constituție reprezintă fundamentul adoptării Legii contenciosului administrativ.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât criticile autorului vizează chestiuni de aplicare a legii, de competența instanței investite cu soluționarea acțiunii în contencios administrativ. În subsidiar, pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată, menționând jurisprudența Curții în materie, respectiv Decizia nr. 834 din 14 decembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 26 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 36.462/3/2013*, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția a fost ridicată de Armin Marian Gherman în calea de atac a recursului declarat împotriva Sentinței nr. 1.633 din 26 mai 2014, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004 contravin prevederilor constituționale invocate, în măsura în care se interpretează în sensul în care l-ar obliga la formularea plângerii prealabile pe titularul acțiunii în anularea unui act administrativ normativ emis de un organ central de stat, act administrativ care nu a fost emis cu caracter secret sau militar și nici nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României.

12. Se afirmă că ipoteza excepției de neconstituționalitate are corespondență în situația de fapt dedusă judecătii, întrucât Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 600/2005 este un act fără caracter secret sau militar și care, după emitere, nu a fost publicat.

13. Se susține că pentru actele normative administrative fără caracter secret sau militar, emise de autorități centrale, cum este și ministrul de interne, există o singură variantă prevăzută de lege pentru intrarea în vigoare a acestora și de aducere la cunoștință publică, și anume publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, așa cum prevăd art. 78 din Constituție și art. 11 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010. Or, consideră autorul excepției, în condițiile în care Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 600/2005 a fost sustras, nejustificat, de emitentul său de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, unica formă legală în vederea intrării în vigoare și aducerii la cunoștință publică, este lipsit de orice

rațiune și echitate a se impune printr-un text de lege reclamantului, drept condiție de admisibilitate a acțiunii în anulare, să depună plângere prealabilă împotriva unui act normativ administrativ sustras nelegal de la publicare și cu un conținut necunoscut. În acest context, autorul menționează și considerentele Deciziei nr. 392 din 2 iulie 2014, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale.

14. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 nu încalcă prevederile constituționale indicate de autorul excepției, reținând că procedura prealabilă reglementată de textul de lege criticat nu este de natură să afecteze accesul liber la justiție ori dreptul la un proces echitabil, iar instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă și scutită de taxa de timbru, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, având în vedere că aceasta privește modul de interpretare și aplicare a unor prevederi legale, respectiv dacă dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 îl obligă sau nu la formularea plângerii prealabile, anterior sesizării instanței, pe titularul acțiunii în anulare a unui act administrativ normativ nepublicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, act administrativ care nu a fost emis cu caracter secret sau militar. Însă neconstituționalitatea unui text de lege este dată de contradicția dintre dispoziția legală și un principiu constituțional, iar în prezenta cauză autorul nu învederează o astfel de contradicție. Modul de interpretare și aplicare a unor prevederi legale revine instanțelor judecătorești, în opera de înfăptuire a justiției, excedând competenței instanței de contencios constituțional.

17. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat și reținut în Decizia nr. 335 din 18 aprilie 2006, Decizia nr. 1.246 din 18 noiembrie 2008 și Decizia nr. 965 din 25 iunie 2009, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care la data sesizării Curții prevedeau că: *„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. [...]”*

(2) *Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.”*

21. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la statutul român, art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație, art. 21 care reglementează accesul liber la justiție și ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

22. Cu privire la excepția invocată, respectiv excepția lipsei calității procesuale pasive a părții Gabriel Oprea, ridicată de aceasta prin avocat, Curtea constată că nu poate primi această cerere, întrucât, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a Curții îl reprezintă încheierea instanței judecătorești, iar litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, având în vedere prevederile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora în fața instanței de contencios constituțional nu sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului, Curtea respinge cererea formulată.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, cu

denumirea marginală „Procedura prealabilă”, cuprins în capitolul II intitulat „Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ”, în ipoteza actului administrativ individual, instituie o procedură obligatorie, prealabilă sesizării instanței de contencios administrativ competente. De asemenea, în cazul actului administrativ normativ, art. 7 alin. (1¹) din lege prevede că plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

24. Curtea reține, atât din analiza înscrisurilor aflate la dosar, cât și din susținerile părților prezente, că obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl reprezintă anularea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 600/2005, act administrativ normativ.

25. Astfel, având în vedere reglementările criticate raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”*. Or, *„legătura cu soluționarea cauzei”* presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. În aceste condiții, având în vedere că obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl reprezintă anularea unui act administrativ normativ, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Armin Marian Gherman în Dosarul nr. 36.462/3/2013* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2019.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

SERVICIUL DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Serviciul de Protecție și Pază

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. f) și art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare,

directorul Serviciului de Protecție și Pază emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 decembrie 2019 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

București, 8 octombrie 2019.
Nr. 20.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

SERVICIUL DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor maiștri militari și subofițeri din Serviciul de Protecție și Pază

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. f) și art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

directorul Serviciului de Protecție și Pază emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și securității naționale, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 decembrie 2019 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

București, 8 octombrie 2019.
Nr. 21.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

BIROUL ROMÂN DE METROLOGIE LEGALĂ

ORDIN**privind abrogarea Ordinului directorului general
al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 56/2019
pentru aprobarea Procedurii privind atestarea laboratoarelor
de metrologie pentru efectuarea activităților de etalonări**

În temeiul Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 193/2002 privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 56/2019 pentru aprobarea Procedurii privind atestarea laboratoarelor de metrologie pentru efectuarea activităților de etalonări, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2019.

Art. 2. — Direcția tehnică, reglementări, autorizări și Direcțiile regionale de metrologie legală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării lui.

Directorul general al Biroului Român de Metrologie Legală,
Dorina Florinela Achim

București, 15 octombrie 2019.
Nr. 482.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**privind publicarea notelor verbale reprezentând schimbul de instrumente dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului în vederea corectării erorilor materiale în varianta în limba română și varianta în limba spaniolă ale textului Aranjamentului administrativ pentru aplicarea Acordului de securitate socială dintre România și Republica Orientală a Uruguayului, semnat la Montevideo la data de 13 septembrie 2017**

În temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 38 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, notele verbale*) reprezentând schimbul de instrumente dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului în vederea corectării erorilor materiale în

limba română și varianta în limba spaniolă ale textului Aranjamentului administrativ pentru aplicarea Acordului de securitate socială dintre România și Republica Orientală a Uruguayului, semnat la Montevideo la data de 13 septembrie 2017.

Ministrul afacerilor externe,
Ramona-Nicole Mănescu

București, 9 octombrie 2019.
Nr. 2.337.

*) Traducere.

Nr. H2-2/636

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Orientale a Uruguayului la București și are onoarea de a informa cu privire la identificarea unei erori materiale în cele două variante de text ale Aranjamentului administrativ, semnat la Montevideo la 13 septembrie 2017, pentru aplicarea Acordului de securitate socială dintre România și Republica Orientală a Uruguayului.

În această privință, partea română are onoarea să propună corectarea textului de la alin. 5 al articolului 6, în sensul înlocuirii sintagmei „paragraful 7 al prezentului articol” cu sintagma „paragraful 1 al prezentului articol”, în limba română și limba spaniolă.

În cazul acordului părții uruguayene cu privire la modificarea sus-menționată, Ministerul Afacerilor Externe al României propune ca prezenta notă împreună cu nota verbală de răspuns să fie considerate un instrument de corectare a erorilor materiale constatate în sensul art. 79 alin. 1 lit. b) din Convenția privind dreptul tratatelor între state, adoptată la Viena la 23 mai 1969.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește această oportunitate pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Orientale a Uruguayului la București asigurarea înaltei sale considerații.

București, 26 februarie 2019.

Ambasada Republicii Orientale a Uruguayului la București

Ministerul Relațiilor Externe
Direcția tratate
N.V. No. 16/19

Ministerul Relațiilor Externe — Direcția generală pentru afaceri politice, Direcția tratate — prezintă cele mai distinse salutări onorabilei Ambasade a României, cu ocazia de a face referire la Aranjamentul administrativ pentru aplicarea Acordului de securitate socială dintre Republica Orientală a Uruguayului și România, semnat la Montevideo la 13 septembrie 2017, cu privire la eroarea indicată în Nota dumneavoastră H2-2/636.

Despre aceasta Ministerul Relațiilor Externe are onoarea de a vă aduce la cunoștință, prin această misiune diplomatică, că Republica Orientală a Uruguayului este de acord cu corecția erorii constatate la art. 6 alin. 5 în instrumentul internațional de referință, spunând în „secțiunea 1 a prezentului articol”. Această corecție este justă, așa cum s-a stabilit în art. 79 alin. (1) lit. b).

Ministerul Relațiilor Externe — Direcția generală pentru afaceri politice, Direcția tratate — folosește acest prilej pentru a reînnoi onorabilei Ambasade a României asigurarea celei mai înalte considerații.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

O R D I N

privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale

În temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,
în baza art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
constatând că au fost îndeplinite condițiile pentru intrarea în vigoare a tratatelor internaționale enumerate mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La 17 iunie 2019 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Regatul Spaniei privind cooperarea în domeniul apărării, semnat la Madrid la 6 septembrie 2018, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 56/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 13 februarie 2019.

Art. 2. — La 4 iulie 2019 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea în domeniul turismului, semnat la București la 22 noiembrie 2018, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 422/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iunie 2019.

Art. 3. — La 22 iulie 2019 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind dobândirea, pe bază de reciprocitate, a dreptului de proprietate

asupra terenurilor pentru buna funcționare a misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, semnat la Abu Dhabi la 17 octombrie 2018, ratificat prin Legea nr. 137/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 17 iulie 2019.

Art. 4. — La 1 septembrie 2019 a intrat în vigoare Acordul dintre România și Ungaria privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 3 octombrie 2018, ratificat prin Legea nr. 140/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 25 iulie 2019.

Art. 5. — La 6 octombrie 2019 a intrat în vigoare pentru România Protocolul privind transportul durabil, semnat la Mikulov la 26 septembrie 2014, la Convenția-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, adoptat la Kiev la 22 mai 2003, ratificat prin Legea nr. 55/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 28 martie 2019.

Ministrul afacerilor externe,
Ramona-Nicole Mănescu

București, 9 octombrie 2019.
Nr. 2.338.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

PENTRU ALEGEREA PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI DIN ANUL 2019

HOTĂRÂRE**privind interpretarea prevederilor art. 34 alin. (1) teza a II-a coroborate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României**

Având în vedere dispozițiile art. 34 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora materialele necesare desfășurării votării „se distribuie, prin intermediul primarilor, președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare, pe bază de proces-verbal, cel mai târziu cu două zile înaintea alegerilor”,

ținând cont de prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora materialele necesare desfășurării votării sunt primite de birourile electorale ale secțiilor de votare din țară „în ziua premergătoare zilei votării”,

observând că actuala redactare a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost introdusă prin Legea nr. 148/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în materie electorală, care a intrat în vigoare la data de 28 iulie 2019, fără ca art. 34 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să fie corelat cu noua modificare,

reținând și incidența principiului *lex posterior derogat priori*,

în temeiul art. 17 alin. (4) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central hotărăște:

Art. 1. — În interpretarea art. 34 alin. (1) teza a II-a coroborat cu art. 24 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, materialele electorale se distribuie

birourilor electorale ale secțiilor de votare din țară în ziua premergătoare zilei votării.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
Adina-Georgeta Nicolae

București, 21 octombrie 2019.

Nr. 4/H.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 698/2019 privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru unele unități administrativ-teritoriale afectate de calamitățile naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 18 septembrie 2019, se face următoarea rectificare:

— în anexă, la nr. crt. 20) „Județul Mureș”, punctul 13, în coloana „Unitatea administrativ-teritorială”, în loc de: „Comuna Reghin” se va citi: „Municipiul Reghin”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

